

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ЧАБАНЮК ВІКТОРІЯ СЕРГІЇВНА

Допускається до захисту:

в.о. завідувача кафедри журналістики та
соціальних комунікацій,
канд. філософських наук, доцент

_____ Костянтин РОДИГІН

«_____» _____ 2024 р.

**СТВОРЕННЯ СЕРІЇ ПОДКАСТІВ
ІЗ МИТЦЯМИ-ПОЧАТКІВЦЯМИ**

Спеціальність 061 Журналістика

Випускова робота (медіа-проект)

Керівник:

Наталія СТЕБЛИНА, професор кафедри
журналістики та соціальних комунікацій

Оцінка: ____/____/____

(бали за шкалою ЄКТС/за національною шкалою)

Голова комісії: _____

(підпис)

Вінниця – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ОПИС ПРОЄКТУ	5
ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	7
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	8
ДОДАТОК 1	9
ДОДАТОК 2	28

ВСТУП

Опираючись на досвід таких тематичних платформ, як «Читомо», «UA GEEK» та «Букфорум», було створено читацький клуб «VS», як перший ресурс, тематика якого, об'єднує більшість інтересів молодшої аудиторії у літературі. Пропонує новини, рекомендації та подкасти для творчої молоді, на тематику манги, фанфіків та книг.

Актуальність обраної теми. Розуміючи читацькі звички та вподобання української молоді можна зрозуміти під яким впливом формується їх свідомість та культурні цінності. Виокремити домінантні соціальні та мистецькі тенденції, що зазнали революційних змін, пов'язаних з процесами глобалізації культур та розвитку технологій. Дослідити інтерес до вітчизняної літературної спадщини та віднайти нові форми залучення юних осіб до культури читання.

У розрізі журналістики та комунікацій знання про уподобання молоді дозволяють охарактеризувати оновлення у цифрових форматах споживання інформації та моральні кризи покоління, продемонстровані через самовираження у мистецтві.

Публічна взаємодія з сучасними митцями може залучити значну аудиторію до використання українського контенту, та розірвати культурні мости з країною-агресором. Прискорити модернізацію поглядів громадян відносно нових видів літератури та арту, на кшталт, фанфіків та коміксів, для комфортної асиміляції цих явищ в мистецькому просторі України. Розвіяти застаріле бачення щодо самореалізації митців на ринку праці.

Мета медіа-проєкту: ознайомити аудиторію 35+ з новими видами літератури, яка популярна в українській молоді, через створення читацького клубу, перейняти мистецький досвід гостей з подкастів і створити комфортний ресурс для молодих людей, що мають спільні інтереси. Надихнути на власний розвиток митців початківців .

Об'єктом медіа-проєкту є сприйняття української молоді літератури та творчі особи – герої подкастів.

Предметом медіа-проєкту є сайт– читацького клубу «VS club», ютуб

канал інтернет ресурсу.

Джерельна база медіа-проєкту: працюючи над теоретичною частиною проєкту, основою формування концепцій подальшого контенту став досвід платформ-читальних залів, таких як «Honeymanga», «UA GEEK», наукових тез І.І. Капралля, новинних сайтів фан-баз, свідчення отримані завдяки тенденціям Тіктоку (популярні хештеги за темою).

Завдання медіа-проєкту:

- наповнити сайт та ютуб-канал «VS club»;
- створити низку текстових та аудіо- матеріалів, які показують різноманіття сучасної культури читання та цінності митців початківців;
- продемонструвати комунікацію з творчими людьми, поділитися їхнім досвідом;
- привернути увагу до проблеми використання російських платформ, попри наявність, як світових, так і українських аналогів.

Методи, використані при підготовці медіа-проєкту

При створенні медіа-проєкту були застосовані навички, що безпосередньо стосуються журналістської сфери та галузі веброзробки. Таким чином було застосовано наступні загальнонаукові методи:

- емпіричні – на етапі збору необхідних для роботи даних (спостереження і порівняння);
- комплексні – абстрагування, аналізу і синтезу;(аналіз списків і рекомендацій «The New York Times» та «MangaPlus»)
- теоретичний – сходження від абстрактного до конкретного.

ОПИС ПРОЄКТУ

Початок повномасштабного вторгнення став поштовхом до зміни моральних цінностей, як в соціальному, так і в культурному житті молоді. Звички і потреби мати зв'язок з однодумцями і осередками, що спеціалізувались на інтересах юного покоління, означав тримати міцний контакт з російською медіа сферою, що привело до певної розгубленості аудиторії, яка не знає де шукати світові та вітчизняні аналоги, якщо відмовиться від першого. Перелічені причини стали вагомим аргументом, у проектуванні форми предмету роботи, котра на даному етапі поєднує більшість можливих літературних інтересів молоді: книги, фанфіки, манга, що виражена розділами платформи (Фанфіки2.0, Букток, Коміксплюс).

Специфіка створеного читацького клубу дозволяє охопити аудиторію віком від 12 – 35 років, як постійну, та 35+, як зацікавлену в ознайомленості з новими явищами, а також працювати над інформативним, розважальним та розвиваючим характером публікацій.. Наповнення ресурсу включає аналітичні та інформативні матеріали, огляди на популярну літературу, аудіоподкасти.

Основні характеристики, які використовувались для вибору тем публікацій: актуальність твору чи проблематики, можливість показати абсолютно нову форму літератури та познайомитись з особливою природою кожного виду читацьких інтересів. Щодо подкастів, то гості в обов'язковому порядку були пов'язані з мистецтвом: молоді художники, письменники, фотографи. Віком до 35 років.

Крім сайту, для поширення матеріалів було використано ютуб-канал, на якому розміщено 3 випуски аудіоподкастів з українськими митцями – початківцями:

1 випуск « Про самореалізацію юних художників та як написати історію через повідомлення» - юна художниця з Дніпра ділиться баченням власної самореалізації та розповідає про явище «Ролок» та «Вірт».

2 випуск «Сила слова» - 28-ми річна письменниця розповідає про натхнення, взаємозв'язок життєвого досвіду з творчістю, та поширення віршів у ТікТок.

3 випуск «Зловити момент» - фотографія зі Запоріжжя ділиться своїм шляхом самореалізації.

ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Під час роботи над медіа-проєктом було використано:

- власноруч спроектований сайт «VS club» (платформа – WIX)
- ютуб канал (@Vsclub_readingart)

Для сайту було розроблено унікальний дизайн та визначено кольорову гаму. Структура та формат публікацій підібраний спеціально під характеристики ресурсу, та націлений на легке сприйняття читачами об'ємної інформації. Переважна кількість супроводжуючих ілюстрацій до подкастів, та логотип були створені за допомогою платформи для графічного дизайну «Canva».

Робота включала в себе аналіз літературних вподобань молоді, складання дописів з термінами, які могли бути незрозумілими аудиторії, запис аудіоподкастів і написання матеріалів різного жанру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Нові медіа й література- точки дотику та можливості перетину». URL: <https://www.checkregion-ua.info/novi-media-i-literatura-tochky-dotyku-ta-mozhlyvosti-dlia-rozvytku/> (дата звернення: 20.04.2024).
2. Яна Столяр: «Втрачення покоління. Або, що читає молодь». URL: <https://medium.com/@yanastolyar/%D0%B2%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B5-%D0%BF%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%B0%D0%B1%D0%BE-%D1%89%D0%BE-%D1%87%D0%B8%D1%82%D0%B0%D1%94-%D0%BC%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D1%8C-7ba41c0fd77c> (дата звернення: 26.04.2024).
3. Журналістика та медіа: Довідник / Зігфрід Вайшенберг, Ганс Й. Кляйнштойбер, Бернгард Пьорксен / Перекл. з нім. П.Демешко та К.Макєєв; за загал. ред. В.Ф. Іванова, О.В. Волошенюк. — К.: Центр Вільної Преси, Академія Української Преси, 2011. - 529 с.
4. Капраль І.І. Електроні медіа, як складова літературного процесу. Наукові записки. 2015. № 50. С. 240–245.
5. Ваттпад. «WATTPAD». URL: <https://www.wattpad.com/> (дата звернення: 01.05.2024).
6. Mangaplus. URL: <https://mangaplus.shueisha.co.jp/updates> (дата звернення: 01.05.2024).
7. Honey-manga. URL: <https://honey-manga.com.ua/>: (дата звернення: 01.05.2024).
8. UA GEEK. URL: <https://uageek.space/malopysy/manga/#gs.9tkplq> (дата звернення: 01.05.2024).

ДОДАТОК 1

РОЗШИФРУВАННЯ АУДИОПОДКАСТІВ

Випуск 1

«Про самореалізацію юних художників та як написати історію через повідомлення»

Ведуча: — Усім привіт! З вами VSclub, і я ваша постійна ведуча Вікторія. Ми відкриваємо сезон підкастів з творчою молоддю, для того аби відслідкувати нові тенденції в мистецтві та культурних цінностях. Моя сьогоднішня гостя молода, амбітна та унікальна художниця - Карина. Їй тільки 16 років, але перші гроші, зароблені на власній творчості вона витратила на переказ в благодійні організації, за що я тебе дуже поважаю і рада тебе бачити.

Гостя:— Взаємно.

Ведуча: — Давай почнемо з твого творчого шляху. З якого віку ти почала малювати?

Гостя: — Це почалось десь в початковій школі. Другі - треті класи, спочатку я малювала якісь каракулі, а потім знайшла свій стиль, а вже в 5 класі я пішла до художніх секцій, але через роки два покинула та почала вчитись самотужки.

Ведуча: —Що надихнуло стати на шлях митця? Можливо розкажеш про те, що сучасна молодь бере за основу своєї творчості?

Гостя: — Ну для мене немає чогось конкретного. Я можу черпати своє натхнення будь з чого: будь то якась книжка, фільм, або музика, а сучасна молодь, я думаю вона така ж універсальна і може черпати своє натхнення так як і я, але це вже дуже індивідуальна тема.

Ведуча: — От ти почала говорити за свій стиль. Я особисто бачила твої картини, дуже багато моря і синіх кольорів. В цьому є певна символічність та відблеск того стилю, який ти в собі виховала?

Гостя: — Чесно кажучи, я не задумувалась над цим питанням, але картини, що намальовані від моєї руки передають мої емоції.. Я можу сісти

малювати під впливом своїх почуттів, або сісти до, і взагалі по більшій частині те, що я малюю на картинах - це скоріше відображення мого внутрішнього світу, те як я себе відчуваю на той момент, коли сіла малювати або в процесі.

Ведуча: — Тобто немає гамми кольорів, які ти використовуєш відповідно якійсь емоції чи почуттю?

Гостя:— Гамма кольорів(кольорова гамма.) не дуже сильно пов'язана з моїми емоціями. Вона.. як би універсальна в цьому плані? Я можу малювати темними фарбами коли я в хорошому настрої, або поганому. Скоріше відображення самих картин те, що на них намальовано на пряму залежить від мого самопочуття.

Ведуча: — А що для тебе значить це море на картинах, якого так багато? Можливо пошуки, можливо свободу?

Гостя: — Навіть не знаю, чесно кажучи, але думаю, що море є моїм внутрішнім світом, відображенням того, як він виглядає в мені. Але взагалі я по більшій частині малюю його доволі буйним та неспокійним тому, що останні місяці якісь дуже нестабільні.

Ведуча: — Тобто це бурхливе море, це скупчення емоцій, які ти не випускаєш на зовні, але залишаєш на полотні чи в скетчбукі ?

Гостя: — Так, бо малювання для мене не хобі, а спосіб виговоритись, але картинами, тому що в реальному житті мені дуже важко розповісти про свої проблеми.

Ведуча: — Розумію, напевно ця риса в митців доволі часто зустрічається. Давай тоді поговоримо про те, чи хотіла б ти продовжувати малювати як професіонал і знайти в живописі свою професію?

Гостя: — Ну, думаю, що так. Але я розумію, що це не легка праця і потрібно дуже багато часу і вмінь, для того, щоб просуватись, як митець. Також шанси стати якоюсь популярною особистістю будуть 50 на 50.

Ведуча: — Які ти ще бачиш ризики у даній ситуації? І, можливо, знаєш якісь способи виходу для молодих митців, яких турбує страх не само реалізуватися? Лишати творчість лише як хобі, чи все-таки ризикувати?

Гостя: — Залишати малювання як хобі чи ні, це вже буде вирішувати сама людина. Але в житті завжди треба так чи інакше ризикувати, і виводити себе на більш достатній рівень, як митець і людина в першу чергу. Свої малюнки можна продавати на аукціонах або малювати ескізи для тату і теж їх продавати. Це вже дасть тобі якийсь кеш та досвід в малюванні, що теж може зробити тебе доволі популярною особистістю в інтернеті. А для дуже хоробрих людей можна пройти будь-які курси та стати майстром тату.

Ведуча: —Сама замислювалася над таким виходом?

Гостя: —Так, і не раз.

Ведуча: —Але якщо говорити по правді, що тобі більше радує? Полотно чи можливість робити комусь татуювання і так виражати якимось свій внутрішній світ? Бо не завжди море можна набити на руці.

Гостя: — Ну взагалі, я думаю, що і так, і так, теж буде непогано, але якщо я буду дивитися на майстра тату, як на свою майбутню професію, то скоріш за все малювання на полотні чи в скетчбуках буде вже більше як хобі. Але мені це піде на користь, якщо я буду також працювати майстром тату, бо я буду набивати руку, буду мати більше досвіду малювання і більше портфоліо, тому майбутня робота може бути доволі успішною.

Ведуча: — Тоді, може, розкажеш про картину, яку ти найбільше любиш у своєму портфоліо? Чи є якась особлива? Можливо перша ту, яку ти змогла продати? Як це було?

Гостя: Венздей, [29.05.2024 6:34]

Ведуча: —Але якщо говорити так по правді, що тобі більше радує? Полотно чи можливість робити комусь татуювання і так виражати якимось свій внутрішній світ? Бо не завжди море можна набити на руці.

Гостя: — Ну взагалі, я думаю, що і так, і так, теж буде непогано, але якщо я буду дивитися на майстра тату як на свою майбутню професію, то скоріш за все малювання на полотні чи в скетчбуках буде для мене вже більше як хобі. Але мені це піде плюсом в копільку, якщо я буду також працювати майстером тату, бо

я буду набивати руку, буду мати більше досвіду малювання і більше портфоліо, тому моя майбутня робота може бути доволі успішною.

Ведуча: — Тоді, може, розкажеш про картину, яку ти найбільше любиш у своєму портфоліо? Чи є якась особлива? Можливо перша ту, яку ти змогла продати? Як це було?

Гостя: — У мене немає улюблених картин. Якщо чесно. Мені не подобаються мої картини. Я їх просто малюю, вони просто є, у мене до них змішані почуття. Але, певно, перша моя картина була бажанням зробити приємно близьким для мене людям, моїй сім'ї. Тому що перші дві картини, які я малювала дуже серйозно, зайняли три доби. І ці три доби я малювала з великим кайфом, бо знала, кому і що я хочу подарувати. І знаю, що моя сім'я, зацінить цей підгон.

Ведуча: — А для тебе взагалі важливо, щоб родина підтримувала це заняття? Чи все-таки ти художниця однак і бажаєш бути зосередженою на цьому моменті і на тому, що ти хочеш намалювати, створити?

Гостя: — Я вважаю, що я художниця одначка. Але в мене є люди, з якими я спілкуюся доволі часто, і вони часто мене підбадьорюють,, вірять в мене, допомагають мені морально. Я дуже сильно їм за це вдячна. Я не думаю, що без них я змогла б дуже вирватись. Але я не закомплексована в собі людина, і я вірю у свої сили, тому мені достатньо самовпевненості.

Ведуча: — Чи є щось, що ти можеш порекомендувати таким самим молодим митцям, що

бояться відкриватися світу? Чи взагалі, ти, мала такий період в творчості?

Гостя: — Звісно, я думаю, це проходять абсолютно всі люди, які малюють, бо вони дуже часто бояться критики. Тобто, знаєш, таке почуття, коли ти малюєш, тобі все подобається, але іноді критика або псевдокритика від людей, яку вони просто говорять, не питаючи, чи потрібна вона тобі чи ні. Вони просто її висловлюють, і ти так слухаєш, думаєш, блін, а мені взагалі не цікаво, я не хочу чути це. Я теж із цим дуже часто стикалася, але якщо чесно, то мистецтво для

мене досі є інтимною темою. Тобто я малюю на полотнах багато картин, і я даю людям дивитися на них. Вони якось не дуже сильно мене турбують, але те, що я малюю на полотні, і те, що я малюю в скетчбуках, дуже сильно відрізняються. Тому колекції, які у мене лежать десь в шафі в скетчбуках, дуже особисті. Їх ніхто напевне і не побачить.

Ведуча: — Тобто, як не тягни за вухо, є речі, які митець хоче показати, а є ті, що хоче залишити виключно для себе. Я правильно розумію?

Гостя: — Так. Так і є. А про людей, які бояться відкритися.. їм просто, скоріш за все не вистачає того пофігізму, що є в мене. Спочатку так, це дуже сильно турбувало і дуже сильно заважало, але потім, коли в тебе накопичується ось ця ось нелюбов до цієї критики, ти просто вже її взагалі ніяк там.. просто пропускаєш між вух і тобі взагалі якось по цимбалах як воно буде.

Ведуча: — Тому що ти хочеш творити і ти робиш?

Гостя: — Так, ну, більш за все людям просто не вистачає впевненості в собі. Тобто, якби в тебе не було впевненості, нічого взагалі не вийшло.

Ведуча: — Говориш як самодостатня людина, правда, навіть неочікувано, що така юна, а вже така самовпевнена і з такими великими баченням реалізованості. Окей, оскільки ти моя перша гостя на підкастах, більше того, спів-засновниця нашого клубу. Ти прекрасно знаєш нашу мету про створення майданчика комфортного для комунікації за інтересами, за те, що ми дуже хочемо просувати й український контент, але більш за все, напевно, щоб молодь і надихалася нами й іншими творцями. Тим, що ми публікуємо. Тому, розкажи, будь ласка, чи серед того, що надихає тебе, є ще якийсь особливий формат, можливо, що читаєш? Бо ми VS club, reading art, як підназва, мистецтво читання, можливо, є якісь ниточки, які теж викликають у тебе бажання сісти за пензлі?

Гостя: — Я дуже часто почала читати комікси та манхви. В основному я читаю хорори чи щось, на пряму пов'язане з криміналом. Будь то мафія або якісь справи. Але щоб настільки воно мене надихало.. скоріш за все, ні. Тобто, мені справді цікаво, але не до того, щоб я сідала за пензлі та малювала.

Ведуча: — Взагалі, наступне питання мало стосуватися картини, в якій, як раз, я бачу відображення твоєї любові до хорорів, детективів і до якоїсь навіть темної атмосфери і драми в фільмах, книжках. В тебе є картина, де брюнетка плаче, і мені було б цікаво дізнатися, яку емоцію ти там передаєш і з чим пов'язана ця картина, бо вона має такий неоднозначно таємничий вайб.

Гостя: — Ну, цю картину я намалювала у важкий для мене період. І ця картина взагалі повністю передає розбите серце. Я відчувала в момент її малювання дуже велику бурю емоцій. Тобто мені було важко якось володіти собою, тому, скоріш за все, цей малюнок для мене є дуже імпульсивною роботою.

Ведуча: — Особисто я, без образ, хоч вона, як ти кажеш, імпульсивна, для мене вона найкраща. Справа в тому, що завжди автор і глядач дивяться під різними кутами, і не завжди глядач зрозуміє автора. Для мене та картина показує водночас і смуток, і полегшення. Чи пов'язано це з історією?

Гостя: — Так, в цієї картини є своя історія, і так, вона має якесь полегшення, але, скоріш за все, спочатку ти відчуваєшся замкнутим, і тобі в правду важко, Але потім приходить полегшення, і ти розумієш " вау, а тобі і в правду краще, ніж є". Взагалі мистецтво - це неординарна річ і у картинах може бути якийсь сенс. Але для кожної людини він різний. Хтось може бачити смуток, хтось може бачити полегшення. Тобто, конкретного сюжету в цій картині немає.

Ведуча: — Але є твій пережитий досвід. Спочатку палкий, злий, закоханий, а потім того, хто відпустив. Я правильно розумію?

Гостя: — Так.

Ведуча: — Що ж, це доволі особливі речі. Не хочеться навіть трохи навантажувати тебе подібним. Давай перейдемо до чогось суттєво іншого. Я знаю, що окрім малювання, ти займаєшся такими речами, як ролка і вірт. Для мене це абсолютно нова історія, тому я хотіла б почути про ці процеси і явища від людини, яка безпосередньо знається на даних процесах. Розкажи, будь ласка, що таке, вірт і ролки?

Гостя: — Ну, взагалі, я не дам розгорнутої відповіді на це, але якщо так дивитися, то ролка - це щось по типу книги чи фанфіку, яку ти пишеш сам або з другом. Це може бути як оріджинал, так і якийсь сюжет по популярному або непопулярному фандому. Це вже залежить від вашого смаку, ну якщо так дивитись, це просто рольова гра із сюжетом, яку ви відписуєте в інтернеті. У месенджерах по типу Телеграму чи Інстаграму. А Вірт, ну він не дуже далеко втік від ролки. Якщо спростовувати цю тезу, то воно буде більше як просто віртуальне життя, яке ти ведеш не за себе, а за якогось персонажа.

Ведуча: — Тобто, переписуючись, люди ще й пишуть книги, історії, якщо можна так назвати?

Гостя: — Так.

Ведуча: — Історії завдяки смс. Це також розвиває якийсь творчий досвід письменника. Якщо я правильно розумію, у ролках люди одягають маску якогось персонажа і переписуються як у книжці з описом усього, чи одразу якась дія відбувається?

Гостя: — У ролці є таке поняття, як пост. Це те, що ти пишеш. І розмір того самого посту, на пряму залежить від того, що ти будеш там описувати. Хтось описує абсолютно все, він може розказати на декілька телеграмських лімітів те, який смачний чай він пив сьогодні вранці. А хтось взагалі може писати дуже маленькі пости про конкретні дії, які він робить у цей час. Ну, загалом я дотримуюсь першого варіанту. Я намагаюся розписувати все, що є напроти мене. Це дуже сильно покращує твоєму соролу роботу, м'яко кажучи. Тому що чим більше він знає про локацію, в якій ви знаходитесь, тим легше йому писати пост.

Ведуча: — А в такому випадку, чим різниця з віртом? В вірті ти буквально не маєш права розповісти про своє реальне життя, й лише грати роль?

Гостя: — Ні, взагалі це більше залежить від чатів. В Вірті є таке розуміння як кф, це конференція, в якій сидять віртовські. В когось.. ну там взагалі, що в ролці, що Вірті є свої правила в чатах і вони чимось схожі, але все ж таки різняться. Є кф в яких реальне життя дозволено, а в якихось ні. Тобто, де

дозволено ти можеш розповідати про своє реальне життя, кидати фотографії чи записувати кружечки і нікому немає до цього діла. А комусь попросту комфортніше розмовляти з людьми і образі.

Ведуча: — Анонімно?

Гостя: — Так, анонімно.

Ведуча: — А може, розкажеш якісь цікаві сюжети, які ви пропрацювали? Ну не знаю.. ти от любиш хорори, було щось таке? В чому ти брала безпосередньо участь?

Гостя: — Так, в мене є ролка, по К-попу, весь сюжет крутиться в лагері. Якщо так коротко розповідати, то цей табір був зведений дуже-дуже давно, ще десь за часів Радянського Союзу, але на території, раніше, десь поряд був замок, де жила графиня зі своїм чоловіком, потім чоловік помер на війні, а жінка не витримала того і повісилась. Все йшло дуже добре, але, коли археологи вели розкопки, щоб знайти якісь експонати, один з них взяв певну річ з того дому і дух цієї жінки почав полювання. Тому, коли табір почав свою роботу, пропала група молодих волейболістів. Через деякий період вони переродилися і часова петля почала повторюватись, а герої почали шукати причину їх смерті.

Ведуча: — Тобто хорори і тут присутні?

Гостя: — Так. Хорори ван лав...

Ведуча: — Ну, навіть такі сюжети..., насправді запутані речі. Але ти знаєш, я ніколи не думала, що можна писати книгу через смс, придумувати цілі сюжети і взагалі чуючи нові терміни для себе я розумію, що це така сама культура, як і фанфіки.

Гостя: — Так.

Ведуча : — Там є своя термінологія, є свої правила, що дуже цікаво. От підводжу і підводжу тебе до одного й того самого питання, але може таки ти даси якісь рекомендації нашим читачам, що почитати?

Гостя: — З рекомендацій, певно я би порадила прочитати токійських месників, от прям прочитати, а не продивитись аніме, а з коміксів я рекомендую цвинтар шкільних автобусів, він дуже дуже цікавий. Це крутий хорор.

Ведуча: — Жанр жахи?

Гостя: — З хорорів тут тільки комікс, а токійські местники, вони більше пов'язані з фантастикою, бойовиками, але дуже цікаво.

Ведуча: — Це, здається, манга, я правильно розумію?

Гостя: — Так, це манга.

Ведуча: — Японська манга. Ти теж фанат манги, манхви і маньхуа?

Гостя: — Маньхуа ні, але манхви й манги - так.

Ведуча: — Розумію, не кожному подобається специфіка Китаю. Я дякую тобі за цю розмову, чесно кажучи, за відкрити і щирі, сподіваюся, що ми з тобою ще раз попрацюємо над подкастами, Мені було дуже цікаво.

Гостя: — На взаєм.

Кінець першого випуску.

Випуск 2

«Сила слова»

Ведуча: — Вітаю шановних слухачів на подкастTime від VC Club. І сьогодні моєю співрозмовницею буде тендітна та водночас палка поетеса «Оксана». Дякую вам, що прийшли. Мушу зазначити, що сьогоднішній подкаст створить справжній контраст між випусками, бо у вас суттєва різниця у віці з моєю попередньою гостею. Чи нервуетесь?

Гостя: — Трішки.

Ведуча: — Я думаю, у нас все вийде. Головне — розслабтеся і насолоджуйтесь нашою розмовою. Я знаю, що ви пишете буквально з малку. І ваші вірші можна зустріти на просторах Тік-Току. Розкажіть, коли написали вірша вперше?

Гостя: — Першого вірша я написала, як привітання для матері на день Народження.

Ведуча: — Яка мила історія. А що підштовхнуло до такого способу вираження емоцій? Чому саме література і рими?

Гостя: — Я завжди любила читати. Це могла бути історична література чи любовні романи. Нові світи створені автором дарувати мені відчуття спокою та затишку. Я щиро закохалася в здібність словом відкривати двері в інший світ.

Ведуча: — Тобто це було способом заспокоїтися чи все-таки втекти від реальності?

Гостя: — Власне, і те, і інше. Цікаві історії це можливість себе побачити в різних амплуа, а поезія - це рими, що дозволяють сповідатися у власних почуттях. Принаймні для мене. Ведуча: — Одразу видно творчу душу. Мушу зазначити, що в цій сфері ми з вами колеги. І з великої професійної цікавості мені хотілося б дізнатися, як ви тренували унікальність свого письма, унікальність свого стилю.

Гостя: — Це був процес розвитку, яким керувала самокритика. Говорячи більш докладніше, одну ідею я могла переписувати до моменту максимальної влучності. Думаю, мій стиль – це швидше симбіоз класики і модерну, де перше грає домінуючу роль. Крім цього, у мене було багато, так званих вчителів, що навчили мене оригінальності через десятки, а то й більше перечитаних робіт інших письменників.

Ведуча: — А про що конкретно ти можеш писати найбільше? Я от люблю тематику «Кохання», бо вона в мене завжди найкрасномовніше виходить.

Гостя: – Кохання, звісно, але у моєму випадку рима з'являється, скоріше, при пориві усвідомлення пережитого досвіду. Колись я так перечитала свій записник і відстежила стрімку еволюцію від нерозділеного кохання до віршів про блондинку з червоною помадою, яка любить самотність.

Ведуча: — Ти ось заговорила за записник і одразу захотілося спитати, як думаєш, чи ти належиш до покоління таких записників чи вже нотатків на телефоні?

Гостя: — Обидва варіанти, бо натхнення приходить не очікувано. Але оцифрування творчості – безперечно неповоротний процес, в якому варто підкорятися, але й витяги не забувати, бо нічого не замінить запаху бібліотеки.

Ведуча: — Тут я з тобою абсолютно згодна. Бо як би людина не пристосувалась до онлайн-ресурсів, часами дійсно дуже сумуєш по звичайній обкладинці книжки. Ти ось згадала натхнення. Воно проявляється поривами?

Гостя: — Скоріше, погодою чи наявністю зірок, або запахом випічки, та кави. Я естет, що романтизує багато речей, аби побачити кольоровий світ.

Ведуча: — Ну, пані точно словом володіє.

Гостя: — Так, як и ти інформацією все-таки кожен займається своїм.

Ведуча: — Ну, а думала над прозою?

Гостя: — У мене здебільшого цілий список ідей. Але для такого важливого кроку потрібно відточити навички та професіоналізм.

Ведуча: — Тобто, ти вважаєш, що на даному етапі тобі не вистачаєумінь, як письменнику?

Гостя: — Ні, власне, я просто самокритична.

Ведуча: — Розумію. Ти сказала, що любиш романи і взагалі різні книги. Може ти порекомендуєш щось нашим слухачам від себе?

Гостя: — Звичайно. Мій фаворит – Змій і голубка. Стильно, цікаво, пристрасно. Окрему повагу маю до Холі Блек та її «Повітряного народу». А якщо вже говорити про реалістичні драми, є книга, що завжди буде актуальною для мене. Це «Співаючі в терні» Коллін Макклоу.

Ведуча: — Неочікувано, інший жанр.

Гостя: — Так, проте досить духовно насичений моральними цінностями, та їх кризами роман. Ну і відступом від обов'язків перед любов'ю.

Ведуча: — А, особисто ти в неї віриш?

Гостя: — Звісно так, але хотілося б, щоб вона завжди була взаємною.

Ведуча: — Погоджуюсь. Давай поговоримо, чому саме Тік Ток став платформою твоєї відкритості до світу і демонстрацією власної творчості. Є особливі причини?

Гостя: — Бо люди мене підтримали, похвалили. Букток - тенденція, що дарує можливості, а ще цей ресурс легкий у використанні.

Ведуча: — Просто і щиро. Як думаєш, завдяки яким рисам характеру ти стала письменницею?

Гостя: — Скоріше за потреби, у розмові. Спочатку з кимось, а потім зі своєю внутрішньою дівчинкою.

Ведуча: — Чи впливає ця «маленька дівчинка» на якусь тематику твоїх віршів?

Гостя: — Ні, я б так не сказала. Швидше вона тішиться, коли в мене виходить гарна рима.

Ведуча: — Знайома історія, бо я напевно маю такий самий підхід до рим, часами коли відчуваю напруженість емоційну, я обов'язково напишу, надихнуся і виплесну все. І скажу чесно, внутрішнє полегшення навіть описати складно, воно настільки велике. Що порадиш молодим початківцям, які бояться відкриватися світу і ділитися своїми поривами?

Гостя: — Це прозвучить банально, але шукати свою дорогу по житті і творчості, не відмовляти самому собі в самовдосконаленні слова, якщо ви його любите. Бо знаходити свою аудиторію для митця, значить мати крила.

Ведуча: — Дуже влучно сказано. Тоді виникає ще одне питання, а як ти відкинула страх ділитися власною творчістю?

Гостя: — Мені не хотілося бути одиначкою, тому я шукала однодумців, які приймуть мене такою, яка я є, і навчать чомусь новому.

Ведуча: — Тобто, справа в звичайній вірі в себе?

Гостя: — Так.

Ведуча: — Дякую тобі за цю розмову.

Зачитані вірші:

«Гниллю приправлена ненависть,
Б'ється з моїх грудей,

Коли бачу нудне відображення
Цих синьо-весняних очей,
Вони пожирають всі контури
І розмивають всі грані
Роблять мої губи безбарвними,
Тож вони давно вже не п'яні
Знущаються з мого образу,
Силуету і тіні постави,
Хоч слабка моя на це витримка,
Для тебе то ролі не грає
Мене бісять всі твої уявлення,
Накреслені тонкі стандарти,
Бо ти відображення в дзеркалі,
Бо ти антонім правди...»

«Коли біль приспало жовтим листям
І дощ змивав мою турботу
У тебе - знов чергова битва
У мене стрес і нелюблена робота

Коли у тебе кров й мозолі,
У мене алкоголь і слъози
А за вікном такі ж морози,
Такі ж потусклі в смутку дні

Не знаю хто з нас двох «живіший»
Кому не труїть серце дим,
Кого любитимеш сильніше
Мене, рушницю, рідний двір?

Коли все стане зимно білим
 І ніч приходить швидше
 Можливо будем трохи ближче
 Можливо мир захопить дім »

Кінець другого випуску.

Випуск 3

« Зловити момент »

Ведуча: — Вас вітає Vsclub і це черговий випуск нашого подкастTime. Сьогоднішня гостя - секретар і журналіст Донецького екзархату, яка має величезний досвід роботи медійника та фотографа.

Ведуча: — Кожному гостю на подкастах я розповідаю про мету Vsclub, про бажання показати людям революцію цінностей в культурі про те що сучасна молодь баче в мистецтві не стільки високе і оспівування, як спосіб емоційної розмови де ти релаксуєш, виплескуєш, закриваєш гештальти. Чи відчуваєш це ти, коли фотографуєш?

Гостя: — Насправді так, тому що це той випадок коли хобі дійсно відповідає стану душі і ти просто, розвиваєшся в тому світі який собі уявляєш, у тому який змушує тебе відчувати себе спокійно, відчувати себе щасливо. Це реально момент релаксу, буває беру камеру до рук, (найбільше люблю фотографувати природу) і просто виходжу де-небудь на вулицю, аби трошки познімати, подивитися, які виходять кадри і все, і це дійсно настрій стовідсотково піднімається.

Ведуча: — Тобто твій улюблений жанр зйомки це макро, так?

Гостя: — Я в принципі якимось чином не дуже люблю виділяти щось одне, серед улюбленого, в будь-чому, і фотографія не виняток. Якщо говорити про природу: це не тільки макро, макро мені теж подобається, але не менш прекрасним є загальні пейзажі, не менш прекрасними є і портретні зйомки, хоча якраз саме

портретним я приділяю найменше уваги. Пейзажна і репортажна зйомка - це отой момент релаксу і гештальту, який закривається.

Ведуча: —Зрозуміла. Мені відомо, що перед тим як стати професіоналом і реалізуватися в фотографії, ти починала з курсів, розкажи будь ласка що підштовхнуло взагалі пройти їх, і чи думала ти про звання фотографа як про свою майбутню професію?

Гостя: — Чесно, прямо про майбутню професію я не думала, на той час я взагалі про це не думала, але воно мені просто подобалося і перейняла я це, скоріш за все, від мами. У неї був свій фотоапарат і я бачила, як вона щось фотографує. Брала фотоапарат сама, пробувала щось зробити. Після переїзду в Запоріжжя, мамі попалися пропозиції по курсу фотографії. Ми вирішили, що хочемо знатися на цьому, пішли на курси, завершили їх. Я, насправді, думала що воно мені так і лишиться, як хобі просто, десь там коли є час. Познімати, поділитися фотографіями в тому ж інстаграмі, фейсбуці, чи мати їх для себе. У 2017-му році, коли ми закінчили навчання, я точно не мала уявлення, що це буде моя робота, що це буде моя професія. Ну, а сьогодні вже займаюся цим дійсно професійно, досвід маю той про який навіть не думала, що буде.

Ведуча: — Чи був момент розуміння, що ти хочеш глибше зануритись в цю професію, чи досвід який ти маєш зараз виник випадково?

Гостя: — Я розуміла, що хочу заглибитися в це більше: починалось все від тої ж будови фотоапарату, як воно все працює, як правильно налаштувати, включно до того, як ставити людей в кадрі, як підібрати світло, в який час краще працювати, в який краще не виходити на вулицю, а зробити зйомку в якомусь приміщенні. І коли завершилися ці курси, я мала оці базові знання, мені їх на перший час вистачало, але завжди хочеться чогось більшого, хочеться пробувати щось нове, щось інакше. Тоді у хід пішла макрозйомка, потім почалися думки про те, чи не піти на якісь курси правильно студійного світла. А досвід, який набирається - це найкращий вчитель, ти здобуваєш те чого можливо ти навіть і не почувеш ніколи на курсах.

Ведуча: —Був страх не реалізуватися в цій професії, чи все-таки ти була

спокійна, бо завжди думала що це може лишитись виключно хобі?

Гостя: — Скоріше другий варіант, я думала що це просто залишиться, як хобі. Навіть розмірковуючи над конкурсами, на яких можна перегоріти, я все сприймала, як можливість поповнити портфолію. Удосконалити якусь техніку, бачення чи ще щось, і воно привело до того, що раніше я дивилась на фотографії і думала: «тут можна було так зробити, а тут взагалі невдалий кадр». Згодом, я просто робила. Буквально 15 фотографій, відправляла людям і у відповідь чула, що дійсно професійно працюю, це дуже тішить.

Ведуча: — Тобто ситуація в якій ти маєш роботу журналіста і фотографа, вийшла дуже вигідною і показала, що не варто було перейматися. Чи все ж таки серце лежить виключно до фотографій, зйомки, власне, природи, людей, чи все-таки, медіа більше тобі подобається?

Гостя: — Це складне питання, бо «ловлю кайф», якраз від того, що я і інформативно це висвітлюю, і цю інформацію підкріплюю фотографіями, або буває навпаки якщо більше сконцентована на фоторепортажі наприклад, то інформація доповнюється лиш зовсім трішечки, а вся атмосфера всі емоції всі відчуття передаються через фото. Виходить класний симбіоз інформації і візуальної картинки, емоцій і в тексті і на фотографії, тому поки що обрати щось одне для мене є важко. Думаю, що на добрий, рік може два, точно і там і там, а як далі буде то вже життя покаже...

Ведуча: — До речі, логічний підхід й історія про те, як хобі і зацікавленість може перерости в справжню роботу, просто трошки модернізувавши або направивши сили в інше русло. Розкажи будь ласка, фотографувати людей, працювати журналістом, особливо коли це стосується репортажів - це завжди, так чи інакше, люди в кадрі і це тяжко, бо не завжди виходить так як хочеш звідки береться терпіння?

Гостя: — Я надихаюся в репортажній зйомці. Не переживаю про те, як мені потрібно поставити людей, я не переживаю про те, який буде фон, хоч і буває недоречним, як падає світло. Я не можу на це вплинути. Просто бігаю довкола них і шукаю той момент, коли кадр дійсно буде виглядати гарно, якщо є

можливість. Якщо нема, значить її треба просто знайти. Це дійсно надихає, тому, що при постановочних фотографіях, при замовленій зйомці присутні награні емоції, хоч люди підсвідомо розуміють, що їх фотографують, кадри виходять живими. Це найбільша цінність для мене - справжність. Вони от бачать ці фотографії, з якоїсь події і просто тішаться тим, що вони теж десь там присутні. Особливо буває з малечею, стоїть така мамуся, молода в принципі і з малою дитиною на руках. І щось дитина просто собі побачила пташку, чи що, і почала кривлятися, сміятися, мама теж сміється і це момент.. ти просто помічаєш це, фотографуєш і сам смієшся від цього. Такі фото виглядають класно, заряджають і не тільки.

Ведуча: — Я розумію, бо ти буквально закарбовуєш якісь моменти щастя із звичайного життя в фотографіях. І взагалі із твоєї розповіді можна зрозуміти, за що ти любиш цю роботу. А поділись, що тебе може злити в процесі? Що тобі не подобається?

Гостя: — У самому процесі, це напевно буває : не так сама зйомка, як після неї, коли треба сідати відбирати та обробляти фотографії, напевно на моменті відбору це не прямо така злість- злість, це напевно момент того, що ти бачиш багато класних фотографій, а в тебе на публікацію, на сайт, чи просто поділитися є обмежена кількість, або це буде одна і та сама локація, одні й ті самі люди, де змінюється бодай трошечки посмішка. Одна фотографія гарна і друга класна, і третя теж може вийти вдало. І от серед них вибрати одну, буває дуже важко, це деколи дійсно може трошечки «підбішувати». Хочеться все викласти, а треба вибрати якусь одну. А на початках, пам'ятаю те, що от реально злило, це коли люди хотіли отримати фотографії одразу. Ти ще не встиг додому приїхати, а від тебе вже хочуть фотографій. Треба, щоб люди набралися якогось терпіння і розуміння, що поки я їду в дорозі наприклад, навіть якщо я не за кермом, я не можу відібрати й обробити всі ці фотографії і буквально одразу після зйомки їх віддати. Але, на щастя, таких випадків було дуже-дуже мало.

Ведуча: — Тут мені одразу стало цікаво, чи маєш ти якусь свою найулюбленішу фотосесію чи роботи, власне, автором яких є ти?

Гостя: — Я не можу виділити якусь найулюбленішу, але напевно можу назвати декілька зйомок, які найбільш мені запам'яталися, з різних причин. Перша яка спала на думку, це була репортажна зйомка з освячення храму на Донеччині, чим вона мені сподобалася: по-перше, сам час в якому процес відбувався. Повномасштабне вторгнення, це була прифронтна зона, а там, дійсно, велике свято для людей. Коли відкривається і освячується храм, і по при ті жахіття і той біль, який відчують люди, це був час, коли вони мали таку щирі радість і стільки було посмішок, що в якийсь момент забувалося, що робиться довкола. Разом з тим, надзвичайно гарно вийшло, бо це припало на кінець весни, якщо я не помиляюся, або початок літа. Коли все було зелене, сонечко надзвичайно красиве і фотографії вийшли яскравими по кольорах. Там, реально, навіть не було треба робити якусь мінімальну кольорову корекцію, бо та краса, яка була довкола, її і підсилувати не довелося. Разом з цим, згадую ще один виїзд, який зачепив мене до останнього куточку душі. Випадкова, насправді, зйомка, не думала, що на неї попаду. Це минулорічний великдень, коли ми поїхали до військових, освячувати кошики. Ну і зробили пару фотографій. Ця зйомка ніде не пішла, тому що військові дуже просили залишатися анонімними і ніде не світитися. Одна лиш фотографія, як раз пішла на університетський конкурс, де не було видно обличчя, але це була зйомка, коли замість кошиків були шоломи, коли замість розписаних яєць, була писанка, на якій олівцем залишено якісь написи від хлопців. Це все, що вони могли знайти. Це хлопці, які розповідали, що до них жінка їхала 2 дні, просто щоб на Великдень передати паску. І оце напевно так само отой момент, коли ти надихаєшся, бо ти не просто прийшов, відфотографував і пішов, ти перейнявся цією ж історією, тими ж емоціями і тією ситуацією, яка була, і такі речі... Ти переосмислюєш значення якогось свята, якщо це свято відбувається, ти враховуєш емоції інших людей. І воно тоді дійсно закарбовується.

Ведуча: — Дуже зворушлива зйомка, говорить про величезний досвід, який ти вже маєш, хоча така юна, але вже така самореалізована. Власне, з цього твердження моє наступне питання. Чи є щось, що ти могла порадити молодим

людям, початківцям, які не вірять в себе, чи бояться, можливо, ділитись з світом своїми роботами? Можеш їм щось порадити, чи дати якісь рекомендації?

Гостя: – Не боятися, в принципі, всього, як і поділитися фотографією, так і просто спробувати щось нове для себе. Включно до моментів, якщо навіть ці люди вже почали займатися фотографією, не боятися себе проявляти. Нехай інші кажуть що хочуть, роблять що хочуть, вони не завжди будуть знати ваші обставини і не завжди будуть розуміти те, чим ви надихаєтеся і те, як ви це бачите. Я маю дві доречні історії щодо цього.

Колись я надзвичайно стримувала себе на зйомках, під час, наприклад божественних літургій в храмі, я старалася не бігати, людям перед лицем не заважати, проте якось підійшов до мене один священик і каже: «Слухай, ти робиш свою роботу, твої фотографії потім бачать ті, хто не зміг прийти на це свято. Для них буде важливо побачити все. І атмосферу. Нехай думають що хочуть. Ти маєш бути націлена на результат.» Тому не бійтеся стати в центр і думайте лише про те, що ви хочете показати світові та людям.

І була ще одна ситуація. Це коли я сама собі зробила фотографію на вулиці, поставила фотоапарат на штатив, виклала в інстаграм. Обробила в тій кольоровій кооперації, яка мені подобалася, та мені написав один знайомий і спитав чи я в порядку, чому фотографії такі засвічені і білющі. Звісно я передивляюся ще раз, дивлюся на себе з телефона, дивлюся с комп'ютера телефона мами – нормальні фото. А потім порадила переглянути налаштування дисплею, бо кожна техніка по-різному передає кольори, а паніка була зайвою.

Ведуча: – Корисні та повчальні історії. Дякую.

Кінець 3 випуску

ДОДАТОК 2

НАПОВНЕННЯ САЙТУ

1. Букток

Про феномен Буктоку та його вплив на літературний світ

У цифрову епоху соціальні мережі викликали революцію в тому, як ми споживаємо контент, включаючи літературу. Однією з останніх тенденцій, що з'явилися, є «Booktok», спільнота в TikTok, присвячена обговоренню та обміну книжковими рекомендаціями, рецензіями та літературним аналізом. У цьому матеріалі ми розглянемо феномен «Booktok» та його вплив на сучасну літературу, дослідимо, як дана онлайн-спільнота змінює літературний ландшафт.

Booktok, підмножина TikTok, присвячена книголюбам, що останніми роками набула величезної популярності. Користувачі на цій платформі створюють короткі відео, в яких обговорюють свої улюблені історії та надають розгорнуті рецензії на книги.

Унікальний формат TikTok з його коротким, візуально привабливим контентом дозволив книжковим ентузіастам зв'язатися з ширшою аудиторією та поділитися своєю любов'ю до літератури у творчій та захоплюючій формі. Сумарна кількість публікацій в Тікток під цим хештегом, дорівнює - 33,2 мільйонам дописів, що безперечно підтверджує актуальність явища.

Вплив на читачів:

Одним із найважливіших здобутків Booktok є здатність охоплювати та залучати молоду аудиторію, яка, можливо, раніше не була завзятим читачем. Невеликі рецензії на книги та рекомендації роблять літературу доступнішою та привабливішою для покоління, яке виросло в соціальних мережах. Як наслідок, все більше молодих людей відкривають для себе радість читання. Одним з найефективніших форматів відео в буктоці є уривок діалогу чи цитата з твору, що безпосередньо затягує читача в атмосферу і сюжет.

Вплив на письменників:

Booktok також мав глибокий вплив на видавничу індустрію, як автори, так

і видавці тепер можуть безпосередньо зв'язуватися з читачами через TikTok, просуваючи свої книги, беручи участь в обговореннях роботи та дизайну обкладинки. Ця пряма лінія зв'язку дозволила встановити більш автентичні та особисті комунікації між авторами та їхньою аудиторією, що призвело до збільшення продажів та зростання фан-бази. Серед вітчизняних митців, варто виділити Таню Гуд, письменниця активно звертається до української сторони буктоку, демонструючи міфічну концепцію своїх творів.

Зміна тенденцій у літературі:

Популярність Booktok продовжує зростати, це викликало нові тенденції в літературі та читацьких звичках. Певні книги та жанри, які набирають популярності в TikTok, часто мають сплеск продажів, створюючи ефект хвилі в літературному світі, наприклад за останні роки фентезі--романи отримали нове і більше коло шанувальників. Крім того, платформа породила книжкові клуби, віртуальні літературні заходи, сприяючи почуттю спільноти серед книголюбів і об'єднуючи людей через їхнє захоплення літературою.

Молоді таланти також відчули можливість самовираження у колі однодумців, тому серед авторів-початківців стало популярно рекламувати свої роботи за допомогою хештегу #букток.

Отож, популярність Booktok напряду пов'язана з можливістю участі у активній спільноті, де кожен може не соромитись любові до читання і спроб проявити себе, як митця. Окремо варто виділити і візуальну можливість фанатів роботи буктлейтери до улюблених тайтлів. Приєднуйтесь до розмови і подивіться, куди вас приведе ця цифрова літературна революція!

Топ -5 найкращого фентезі всіх часів

Ви фанат фентезійної літератури? Якщо так, то вам пощастило! У цьому огляді ми поділимось найкращими книгами у жанрі фентезі, які обов'язково варто прочитати. Від епічних пригод до чарівних світів, світові рекомендації:

1. «Володар перснів» Дж.Р.Р. Толкіна

Ця класична трилогія обов'язкова до прочитання для будь-якого любителя фентезі. Завдяки багатій світобудові, складним персонажам та епічним битвам

між добром і злом, «Володар перснів» захоплює читачів протягом багатьох поколінь. Слідуйте за Фродо Бегінсом та його супутниками, які вирушають до Мордору, щоб знищити Єдиний Перстень і перемогти темного лорда Саурона. Ця вічна казка є справжнім шедевром жанру фентезі.

2. «Гаррі Поттер і філософський камінь» Джоан Роулінг

Жоден список фентезійних книг не був би повним без згадки улюбленої серії про Гаррі Поттера. Слідкуйте за юним Гаррі Поттером, чаклуном Гогвортсу, що бореться з темним Лордом Волан-де-Мортом. Завдяки поєднанню магії, дружби та пригод «Гаррі Поттер і філософський камінь» є захоплюючим читивом для будь-якого віку.

3. «Гра престолів» Джорджа Р. Р. Мартіна

Якщо ви шанувальник політичних інтриг, епічних битв і складних персонажів, то «Гра престолів» — ідеальна рекомендація. Це тайтл, дія якого відбувається у вигаданій країні, а сюжет розгортається на фон боротьби за владу між знатними сім'ями. Все задля того, аби сісти на Залізний трон. З непередбачуваними поворотами сюжету книги точно не буде нудно.

4. «Ім'я вітру» Патрік Ротфусс

«Ім'я вітру» — це чудово написаний роман, який демонструє історію Коута, драматичної постаті, відомої своїм музичним талантом. Через серію спогадів героя, який розповідає про своє життя пригоди та втрати, книга є обов'язковою до читання усім хто любить поетапне занурення у новий світ.

5. «Туманонароджений: Остання імперія» Брендона Сандерсона

Дія відбувається у світі, де з неба падає попіл, а знать володіє магічними здібностями, «Туманонароджений: Остання імперія» — це захоплюючий роман. Слідуйте за Він, яка приєднується до групи повстанців, щоб повалити безсмертного лорда. Завдяки унікальній магічній системі, захоплюючим персонажам і динамічному сюжету ця книга обов'язково змусить вас перегортати сторінки до пізньої ночі.

Незалежно від того, чи ви «old» шанувальник, чи новачок у жанрі, ці 5 найкращих фентезійних книг обов'язково порадують і надихнуть

вас. Приємного читання!

Рекомендація тижня

Шановні читачі, наш клуб приготував для вас список найулюбленіших романів української літератури. Задля глибокого знайомства з творчістю співвітчизників. У цьому списку не буде чогось усім відомого, аби занурити вас у поза-шкільну програму читання і показати невимірну глибину українських творів.

1. «Украдене щастя» Івана Франка

Соціально-психологічна драма, що у повній мірі розкриває проблематику людських цінностей, на фоні життєвої долі звичайних людей. Сюжет зав'язується на конфлікті та інтересах головних героїв, показує причинно-наслідкові зв'язки світогляду та вчинків людини.

2. У «Тигролови» Іван Багряний запрошує читачів у захоплюючу пригоду, де група відважних мисливців вирушає на небезпечну місію з вистежування легендарного тигра. Наповнений гостросюжетними сценами та напруженими поворотами, цей роман досліджує теми мужності, наполегливості та зв'язку між людиною та природою. Яскраві образи та динамічні персонажі Багряного роблять «Тигролови» обов'язковим до прочитання фанатам пригод та азарту.

3. Ще один обов'язковий до прочитання український роман – «Музей покинутих секретів» Оксани Забужко. Цей епічний твір сплітає воєдино історії трьох поколінь українських жінок, досліджуючи теми кохання, втрати та пошуку ідентичності. Завдяки глибоким персонажами ця історія є потужною одою стійкості людського духу.

4. «Земля гуде» – це пронизлива історія, що досліджує людську ціну війни та незмінний дух стійкості. події описуються під час Другої світової війни і демонструють групу селян, які борються за виживання та протистоять жорстокості нацистської окупації. Очима головних героїв читачі вирушають у жахливу подорож втрат, жертв і, зрештою, надії перед лицем труднощів.

2. ФАНФІКИ 2.0

Термінологія у фанфіках: що варто знати

Фанфік, відноситься до історій, написаних фанатами певного телешоу, фільму, книги чи відеогри. Ці твори досліджують нові сюжетні лінії, динаміку персонажів і обстановку в усталеному всесвіті оригінального твору. Фанфіки надають шанувальникам простір для творчої взаємодії зі своїми улюбленими вигаданими світами та персонажами.

1. Шип

Одним із найпоширеніших термінів, які ви зустрінете у фанфіках, є «шип», скорочення від «стосунки». Термін відноситься до персонажів, які, на думку фанатів, стануть хорошою романтичною парою. Наприклад, якщо ви шипирите Гаррі Поттера та Герміону Грейнджер, ви є фанатом - Гармону.

2. ОТР

ОТР розшифровується як «одна справжня пара», що представляє улюблену романтичну пару фанатів у фандомі. Незалежно від того, чи це «Капітан Америка» та «Залізна людина», чи «Кітніс і Піт», — це найкращі стосунки у ваших очах.

3. Аю

AU, або «альтернативний всесвіт», є популярним прийомом оповіді у фанфіках, де персонажі поміщені в іншу обстановку або період часу, ніж оригінальний твір. AU можуть варіюватися від школи до середньовічних фентезійних світів, пропонуючи безмежні творчі можливості для авторів фанфіків.

4. Канон

У фанфіках «канон» відноситься до офіційного матеріалу або сюжетної лінії, встановленої оригінальним автором твору. Користувачі можуть уважно слідувати канону або відхилятися від нього, щоб досліджувати нові наративи та розвиток персонажів.

5. Флаф

«Флаф» — це термін, який використовується для опису безтурботних,

приємних фанфіків, які зосереджуються на щасливих моментах і милій взаємодії між персонажами. Милі історії — популярний жанр для шанувальників, які шукають відпочити від тривоги та драми, які часто зустрічаються на шляху читача.

6. Слат

Це фанфіки, які включають відвертий сексуальний контент. Незважаючи на те, що такий жанр підходить не для всієї аудиторії, вони популярні у шанувальників, які шукають палких романів та інтимних моментів між улюбленими персонажами.

Окремо хочемо виділити "оріджинали", як жанр, що стосується абсолютно оригінальних творів, які створення лише на базі уяви автора, і не мають жодної приналежності до фандомів.

Про сервіс можливостей, що затьмарить Фікбук

Ви молодий письменник-початківець і шукаєте платформу, щоб продемонструвати свій талант і поспілкуватися з однодумцями? Тоді подумайте про Wattpad, який може надати можливість поділитися своїми історіями та зв'язатися з глобальною спільнотою читачів і письменників.

Що таке Wattpad?

Wattpad — це популярна онлайн-платформа, яка дозволяє користувачам завантажувати та ділитися своїми текстами з широкою аудиторією. Незалежно від того, чи захоплюєтеся ви поезією, художньою літературою чи фанфіками, Wattpad надає простір для письменників усіх жанрів. Маючи мільйони користувачів по всьому світу, цей додаток став центром творчого самовираження та співпраці.

Яку користь Wattpad приносить молодим письменникам?

Для молодих письменників Wattpad пропонує унікальну можливість знайти власну аудиторію, використовуючи хештеги. Завантажуючи свої історії на платформу, ви можете залучити читачів, за допомогою додаткових позначок, що характеризують сюжет історії, а також коментарів та оцінок кожного розділу.

Подібний зворотний зв'язок здатен допомогти у покращенні навичок оригінального голосу письменника, включно, завдяки відстеженню рейтингу власної роботи.

Крім того, з Wattpad ви будете мати доступ до спільноти, у якій можна спілкуватися з іншими авторами та ділитися ідеями, натхненням.

Як молодим письменникам отримати максимальну віддачу від Wattpad?

Щоб отримати максимальну віддачу від роботи з Wattpad, важливо брати активну участь в обговореннях і написанні челенджів. Налагоджуючи стосунки з іншими користувачами та просуваючи своє творіння через соціальні мережі та інші канали, ви можете залучити більше читачів і підвищити свою видимість на читальні.

Також, важливо регулярно оновлювати профіль і взаємодіяти з підписниками, щоб вони були залучені та зацікавлені у ваших текстах. Відповідаючи на коментарі та повідомлення, можливо створити базу відданих шанувальників, які підтримають, коли ви почнете рости та розвиватися, як письменник.

Майбутнє початківців на Wattpad

Оскільки Wattpad - має стабільну популярність в усьому світі, можливості для молодих письменників безмежні. Завдяки регулярному впровадженню нових функцій та ініціатив завжди з'являються модернізовані способи розширити охоплення та налагодити зв'язок із читачами. Незалежно від того, чи хочете ви самостійно опублікувати роман, співпрацювати з іншими письменниками, чи просто поділитися своїми історіями з пристрасною аудиторією, у Wattpad є все необхідне, щоб допомогти молодому письменнику еволюціонувати.

Історії успіху, що починалися з фанфіків та оріджиналів

Останніми роками Wattpad став живильним середовищем для талановитих письменників, які прагнуть поділитися своїми історіями з глобальною аудиторією. Багато успішних авторів розпочали свою письменницьку кар'єру на цій онлайн-платформі, отримавши визнання та створивши базу відданих читачів. Серед таких:

1. Анна Тодд

Анна Тодд — авторка бестселерів The New York Times, відома своєю серією «Після». Письменниця здобула популярність на Wattpad, після поширення фанфік-історії про гурт One Direction. Завдяки мільйонам прочитань і відданих фан-базі, успіх Анни призвів до угоди з редакціями та випуск власної книги, навіть подальшої екранізації. Її стиль письма підкорив, як молодих, так і дорослих читачів своєю емоційною глибиною та реалістичною демонстрацією природи стосунків між людьми.

2. Бет Ріклз

Бет Ріклз "засяяла" завдяки своєму роману «Будка поцілунків». Історія розповідає про життя старшокласниці, яка закохується в брата своєї найкращої подруги. Твори Бет знайшли відгук у читачів, що призвело до мільйонів прочитань та адаптації Netflix. Її хвалять за близьких персонажів і захоплюючі сюжети, які тримають читачів на гачку від початку та до кінця історії.

3. Ебігейл Гіббс

Ебігейл Гіббс здобула визнання на Wattpad за свій паранормальний романтичний твір «Темна героїня». Її захоплююча розповідь і унікальний погляд на вампірів привернули широку аудиторію ентузіастів фентезі. Успіх Ебігейл на Wattpad допоміг укласти видавничу угоду, що дозволило ділитися своїми історіями з більшою базою шанувальників, за межами онлайн-платформи.

Сучасний літературний світ - майданчик мрій та можливостей, у якому успішність автора не можлива без запалу і віри! Авторки клубу сподіваються, що наші читачі надихнуться даними історіями і будуть вільно відкривати двері у нову епоху української літератури.

3. КОМІКСПЛЮС

Манга та світове мистецтво

Манга, стиль японських коміксів і графічних романів, що останніми роками захопив світ, її вплив на різні форми мистецтва, включаючи традиційний малюнок, живопис, анімацію і навіть моду, незаперечний. У цьому матеріалі ми

розглянемо значний вклад манги на світову арт-сцену.

Манга набула величезної популярності за межами Японії, маючи шанувальників у всьому світі. Унікальний художній стиль, техніка оповіді та різноманітний спектр жанрів підкорили аудиторію різного віку. Барвисті та виразні персонажі, складний фон і динамічні пози, які зазвичай зустрічаються в манзі, стали натхненням художників з різних культур.

Манга та революція в мистецтві

Одним із найяскравіших аспектів манги є її здатність передавати емоції та розповідати переконливі історії лише за допомогою візуальних ефектів. Використання перебільшених виразів, гостросюжетних сцен і драматичних ракурсів революціонізувало бачення художників до оповіді та розвитку персонажів у різних формах. Це призвело до більш динамічного та захоплюючого підходу, коли автори експериментують з новими техніками та стилями, натхненними мангою, створюючи, як графічні новели, так і фанфіки.

Інтеграція манги в різні види творчості

Манга не тільки вплинула на традиційний малюнок і живопис, але й залишила свій слід в інших видах мистецтва, таких як анімація, відеоігри, кінематограф та навіть дизайн одягу. Популярність персонажів та сюжетних ліній призвела до співпраці між художниками та творцями в інших галузях, що подарувало світові проекти, які поєднують різні стилі. Наприклад, екранізації таких відомих манг, як "One piece", від NETFLIX

Глобальне охоплення

З появою Інтернету та соціальних мереж манга стала доступнішою для глобальної аудиторії. Онлайн-платформи, такі як Webtoon і MangaPlus, дозволяють шанувальникам з усього світу відкривати та читати серії тайтлів з Японії та за її межами. Такий легкий доступ посприяв сплеску міжнародного інтересу до японського мистецтва та культури, надихнувши художників у всьому світі.

Унікальний стиль, техніка оповіді та культурне значення манги стали потужною силою у формуванні сучасної арт-сцени. Будь то експресивні

персонажі, активні візуальні ефекти або захоплюючі розповіді, манга посприяла розширенню творчих цінностей для впровадження мистецьких інновацій.

Про різноманіття веб-історій

Якщо ви фанат коміксів, то напевно стикалися з різними типами історій, на кшталт: манхви, манги та маньхуа і не могли їх розрізнити? Якщо так, то наступна інформація буде корисною:

Що таке манхва, манга та маньхуа?

- Манхва — це термін, який використовується для опису коміксів, що походять з Південної Кореї. Цей вид часто містить барвисті ілюстрації, захоплюючі сюжетні лінії та акцент на емоціях і розвитку персонажів. Популярні манхви якими ви могли стикатися: «Solo Leveling», «Tower of God» і «The Breaker».
- Манга відноситься до коміксів з Японії і відома своїм особливим художнім стилем, складними сюжетними лініями, динамікою та різноманітними жанрами. Від гостросюжетної сенен-манги, як-от «One Piece» і «Naruto», до зворушливої сьодзьо-манги, на кшталт, «Fruits Basket» і «Ouran High School Host Club», японська манга здобула всесвітню популярність.
- Маньхуа — це термін, який використовується для китайських коміксів, які стали популярними завдяки історичним темам та їх вагомому відбитку в сучасних творах, а також захоплюючим візуальним ефектам. Наприклад: «Аватар короля» чи «Дулуо Далу».

Чим ці комікси відрізняються один від одного?

Хоча всі три типи мають спільну мету – розважити та зацікавити читачів, кожен з видів має унікальні характеристики:

Художній стиль: Манхва часто має глянцеві та яскраві ілюстрації з акцентом на детальний дизайн персонажів. Манга, з іншого боку, демонструє широкий спектр художніх стилів, від культової естетики «великі очі, маленький рот» до більш реалістичних та експериментальних картинок. Маньхуа поєднує традиційні елементи китайського мистецтва з сучасними, що призводить до візуально приголомшливих і культурно багатих коміксів.

1. Сторітелінг: Манхва, як правило, зосереджується на глибокому розвитку персонажів та емоційній розповіді, створюючи міцний зв'язок між читачами та персонажами. Манга відома своїми складними сюжетними лініями, динамічними послідовностями дій та дослідженнями різноманітних тем. Манхва часто включає елементи китайської міфології, історії та філософії у свої розповіді, пропонуючи читачам унікальний культурний досвід та передбачуваний сюжет.

2. Культурні впливи: Манхва відображає соціальні проблеми, традиції та цінності Південної Кореї, надаючи уявлення про корейську культуру та суспільство. Манга ж показує багату історію, фольклор і поп-культуру Японії, даючи читачам можливість зазирнути в звичаї та традиції країни. Манхва черпає натхнення з китайської історії, літератури, пропонуючи читачам процес розуміння менталітету Китаю.

Який тип коміксу підходить саме вам?

Якщо вам подобається захоплююча розповідь і глибоке дослідження персонажів, манхва може стати ідеальним вибором. Для тих, хто цінує різноманітні жанри, запутані та динамічні пригоди, манга — чудовий варіант. Якщо ж вам небайдужа китайська культура й міфологія, огляд манхва може бути корисним досвідом.

Світ коміксів невимірний, насичений та пропонує щось для кожного. Тож чому б не зануритися в ці захоплюючі історії?

Ісьокай: новий жанр коміксів?

Ісьокай — це тенденція у світі вебтунів Південної Кореї, яка концентрує сюжет на історіях, дія яких відбувається у фантастичних світах. На відміну від традиційних жанрів коміксів, Ісьокай часто включає елементи фентезі, романтики та драми, щоб створити багатий і захоплюючий досвід читання для шанувальників будь-якого віку. Основною концепцією таких творів є "переродження".

Приклади ісьокай манхви:

1. «Solo Leveling» — ця шалено популярна манхва про подорож Сон

Джин-Ву, мисливця низького рангу, який отримує здатність підвищувати рівень, як персонаж відеоігор. Вирушаючи в небезпечні квести, щоб покращити свої навички, читачі потрапляють у світ, наповнений монстрами, таємницями та епічними битвами.

2. «Початок після кінця» – ця манхва розповідає історію короля Грея, могутнього монарха, який перевтілюється в новий світ як молодий хлопчик із прихованими здібностями. У міру того, як він орієнтується у своєму новому житті, читачів чекає захоплююча історія про магію, інтриги та самопізнання.

3. «Вежа Бога» – У цій графічній новелі читачі слідують за Бамом, молодим хлопчиком, який входить у таємничу Вежу, щоб знайти своє втрачене кохання. Піднімаючись рівнями Вежі, стикаючись зі смертельними викликами та знаходячи малоімовірних союзників, читачі проживають долю головного героя.

Чому Ісьокай набирає популярності?

Унікальне поєднання декількох жанрів відкриває можливості на створення абсолютно нових типажів героїв та формату історій, що підкорило серця читачів у всьому світі. Складна розповідь, яскраві ілюстрації та різноманітний спектр настроїв стають освіжаючим подихом у протигагу класиці. Крім того, Ісьокай відрізняється складними поворотами сюжету, пов'язаними з досвідом минулих життів персонажів, такі прийоми тримають читачів у постійній напрузі. Подібний результат став можливий завдяки вдалому симбіозі європейської і азійської культури, чиї надбання автори використовують для просування сюжетних ліній та розвитку арту.

Найпопулярніша манга останніх десятиліть

- «Наруто» — це улюблена серія манги, яка розповідає про подорож Наруто Узумаки, молодого ніндзя, який мріє стати Хокаге, лідером свого села. Наповнений екшеном, дружбою та великою кількістю гумору,
- One Piece – ще одна культова серія манги, яка витримала випробування часом. Слідкуйте за Д. Луффі та його командою піратів, які

шукають легендарний One Piece, найвищий скарб морів. Завдяки своїм персонажам, захоплюючим сюжетним лініям і відчуттю пригод One Piece є популярною класикою.

- Якщо ви шукаєте більш похмуру, напружену серію манги, зверніть увагу на Attack on Titan. Дія відбувається у світі, де людство перебуває на межі зникнення через гігантських гуманоїдних істот, відомих як Титани. Манга має унікальну атмосферу драми та героїзму.
- «Зошит смерті» — це психологічний трилер, який розповідає про Лайта Ягамі, старшокласника, який отримує силу вбивати будь-кого, записавши ім'я в таємничий блокнот. Коли Лайт використовує Зошит смерті, щоб позбавити світ від злочинців, він починає протистояння з детективом L, що призводить до захоплюючої битви розуму.